

de, dasiravno se na zunaj ni videlo tako hudo, a so bile poškodbe na znotraj, sicer nevidne, a smrtonosne. Nagle in neprevidne smrti reši nas, o Gospod!

Nesreča ali zločin. 18letni pastir Janez Vilčnik, uslužben pri posestniku Majeriču v Velovlaku pri Sv. Lovrencu v Slov. goricah, je nenadoma izginil. Pri iskanju so našli ob pesniški brvi njegov klobuk Vilčnik je gotovo našel smrt v narasli Pesnici, ki je odnesla truplo v Dravo. Ni še pojasnjeno, ali gre v tem slučaju za nesrečo ali za — zločin?

Nočni vlomi, manjši ropi in nasilne grožnje se dogajajo v zadnjem času po okolici Ptuja. Vlomilci so se spravili nad vinske kleti in na podstrešja, kjer hranijo posestniki svinjsko meso. V Doletni so obiskali uzmoviči v eni noči tri posestnike ter jim odnesli vino iz kleti. Heleni Pišotek v Podložju je izginilo s podstrešja meso cele svinje. Orožništvo je z vso vnemo na delu, da iztrebi vlomilsko in tolovaško nadlogo.

Odgovor dveh bratov zaradi tatvin pred sodiščem. Pred mariborskim sodnim senatom sta dajala odgovor radi tatvin brata: 29letni Josip in 25letni Martin Kukec iz Muretincev pod Ptujem. Josip je bil obdolžen, da je vlomil letos dne 25. januarja pri posestniku Jakobu Golobu v Markovcih ter mu odnesel obleke ter raznih drugih stvari za 5000 Din. Bil je obsojen na dveletno ječo. Njegov brat Martin je ukradel v Ptuju in v okolici dve kolesi ter prejel zato poldrugo leto robije. Oba brata sta že bila radi tatvin predkaznovana.

V obupnem stanju je bila prepeljana v bolnico v Ptuj posestnica Julijana Trafela iz Dravcev pri Ptuju. Peljala se je na vozu po glavni cesti na Ptuj. Med vožnjo so prevrnili splašeni konji voz v obcestni jarek in Julijana je dobila pri padcu nevarne poškodbe na glavi.

BOTRI IN BOTRICE, NE PRERIVAJTE SE

na dan birme pri stojnicah, kjer težko izberete primeren molitvenik in rožni venec ter druge spominkel Kupite si to že v naprej v

Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Opasen obstrel brez pravega vzroka. V Zorjanovi šumi v Šalovcih pri Središču je pognal iz lovske puške gozdni čuvaj 12 šiber v nekega L. iz Vodranskega vrha. Težje obstreljenega so prepeljali v ormoško bolnico. Lovski čuvaj je izpovedal, da je imel zadeti puško pri sebi, s katero se je hotel braniti. Ranjenca je našel g. Meznarič, ki je v bližini pasel živino, in ta trdi, da ni videl poleg žrtve nobene puške, pač pa žagico, s katero si je hotel odžagati v šumi grabljišče ali kako drugo malenkost.

Po dolgem času najden obešenec. Dne 9. oktobra l. l. je zginil od doma 36letni delavec Jožef Mežnar iz Skrmnega pri Šoštanjju. Vsa iskanja ter poizvedovanja so bila brezuspešna. Zadnji teden je našel pogrešanega na drevesu viseče telo delavec Gerlovšek v Šentflorijanski planini.

Smrtna posledica ugriza steklega psa. Dne 15. maja so pokopali v Šoštanjju trgovca v Marenbergu g. Rajka Ritošek. Pred enim letom ga je ugriznil stekel pes in bolezen se je pokazala šele 8. maja. Dne 10. maja je bil Ritošek prepeljan v bolnico v Maribor, kjer je en dan po prepeljavi izdihnil, star komaj 42 let.

Oropana pošta. V noči je bilo vlomljeno s krampom s pokopališča skozi glavna vrata v trgovino g. Jak. Tajnšeka v Novi cerkvi. Vlomilci so se lotili za odhod pripravljene pošte in odnesli 7000 Din občinskega denarja za en vagon koruze, iz trgovinske blagaj-

ne 1000 Din, zlato uro, verižico, razno blago, tobak in poštno potrebščine. — Storitci so pustili prstne odtise.

Aretacija opasnega tatu. Polcija v Celju je spravila pod ključ brezposelnega natakara Antona Pernat iz Črešnjevca pri Pragerskem. Zaprti je osumljen, da je povzročil z večjimi ter manjšimi tatvinami v denarju in blagu 20.000 Din škode. Večina tatvin gre na račun njegovih prijateljev ter dobrih znancev.

Konj ubil otroka. Enoletnega Edvarda Podgoršeka, sinčka kočarja iz Trnovelj pri Celju, je brcnil konj tako močno v čelo, da je zvečer na posledicah izdihnil v celjski bolnici.

Savinjski vlak je smrtno nevarno povozil dne 19. majnika ob 2. uri popoldne pri Levcu pri Celju 60letnega moža. Kolesa so mu popolnoma zdrobila levo stran prsnega koša.

Ukradena krava — ženska tatica. Posestniku Jožefu Peniču v Podsredi je bila po noči iz hleva ukradena krava. Ženska tatica od Sv. Eme je odgnala kravo na svoj dom. Tatico so izsledili kozjanski orožniki, ki so vrnili kravo lastniku, tatico pa zaprli.

Podtaknjen ogenj je uničil dne 16. maja ob 3. uri zjutraj v Izlakah pri Zagorju ob Savi posestniku Peregrinu Jesenšku kozolec z 8 okni.

Vlom s precejšnjim plemenom. Dne 19. maja t. l., med 10. uro zvečer ter 3. uro zjutraj je bilo vlomljeno v vasi Primsko pri Kranju pri trgovcu in posestniku Francu Grudnu. Vlomilec je prišel v trgovino skozi okno z vrta sosedu. Odprl in prebrskal je na prodajni mizi vse predale in izmaknil kaseto, v kateri je bilo 19 tisočakov za poravnavo raznih računov. Pustil je drobiž 1300 Din. Tolovaju so morale biti dobro znane prilike pri Grudnovih, ki navadno niso puščali denarja čez noč v trgovini. Vlom je opazila gospa Grudnova, ko je vstala zjutraj ob 3. uri, da bi pekla kruh. Orožniki in detektiv iz Ljubljane so odkrili za vlomilec sled po sosedovem travniku in

od katerega je odvisno vse, kar je lahko odobreno nam . . . »

Kako visoko je bilo nebo! Kako visoko se je bočilo nad malo zemljico!

Kako majhni in vendar kako veliki so ljudje, ki stoje tu na zemlji s svojimi, od pota trudnimi nogami in ki čestokrat ne morejo dalje na svojem kratkem življenjskem potu, katerih duša pa vendar leta po brezkončnosti in išče doma v večnosti.

Pismo.

Starega učitelja je čakala resna naloga. Dobil je bilo pismo iz velikega mesta, ki se je glasilo takole:

»Zelo spoštovani g. učitelj!

Moje veliko zaupanje v vas, učitelja v mojih otroških letih, mi daje pogum za to pismo. Piše vam izginuli Andrej Bogatec, ki ga poznate. Ali se še spominjate tistega plesnega večera pri starem Blažunu, ko ste mi vzeli vojaško pištolo? Tedaj sem vas videl poslednjikrat.

No, bil sem daleč po svetu, v državi San Paulo v Braziliji. Leži zapadno od Rio de Janeiro in nima tistega morilnega podnebja, kakor provincije v severni Braziliji, ki so v vročem pasu. Moral sem opomniti to, radi vprašanja, ki ga bom stavil pozneje.

Imel sem srečo; spočetka sem res delal ko črna živina in tudi živel ko živina, nato pa sem našel vrelec nafte, in ta vrelec je bil temelj premoženju, ki ga imam sedaj. Da bi vam mogel le v misel vzeti tisoč pripeljajev, ki so se mi primerili v tem letu, bi bilo brez haska.

Kakor tudi je bilo pisano, resno in polno izprememb moje zunanje življenje, tako osamelo je bilo v mojem srcu. Na domačine, s katerim bi lahko govoril v svojem materinem jeziku, skoraj da nisem naletel.

Svoji materi sem pošiljal denarja, toda nikoli ji nisem navedel naslova, saj bi pisma, napisanega z njeno roko, ne mogel brati. Imel sem zaupnega moža, ki mi je pisal tu in tam. Po njem sem izvedel, da je moja sestra Katica mrtva in da sedi Colnar v ječi. Zaslužil je to.

Zadnja princezinja.

Na Dunaju, v prav neznatnem stanovanju, je preminula zadnje dni gospa, ki je igrala posebno vlogo v turški zgodovini. Bila je zadnja princezinja otoka Samos in zaupnica sultana Abdul Hamida. Abdul Hamid je posedal v svojem življenju enega zaupnika, kojega nasvet je bil zanj zakon. In ta osebnost je bil grški princ Kopassis. Princ se je zaljubil v mlado Dunajčanko, ki se je zvala Helena Chiari in je bila hčerka avstrijskega konzularnega uradnika. Ko je dospela s svojimi starši v Carigrad, si je osvojila z muzikalično nadarjenostjo in z izredno le-

sumijo, da gre v tem slučaju za 3 vlomilce. Eden je bil v galošah, drugi v gumijastih čevljih in tretji je bil bos, ker je pustil na oknu nogavico. Vlom bo že razmotala nadaljna preiskava.

Smrtna nesreča. V Rožni dolini pri Ljubljani je dne 19. maja kmalu popoldne zašel z železniškega nasipa na iz Rakeka prihajajoči vlak kakih 80 let star možki. Ker je bil vlak v diru, je starčka odbil in je priletel v loku ob kilometerski kamen, si prebil lobanjo, da so izstopili možgani in je obležal pri priči mrtev. Policija ni našla pri nesrečnejšu nobenih dokumentov in le 7 Din. Kmalu po omenjeni nesreči se je izkazalo, da ne gre za samomor, ampak za nesrečo slabovidnega 82letnega Jožefa Rakarja, ki je zašel pod vlak radi slabega vida in sluha.

Neznanega nlopljenca so izvlekli iz vodnjaka v vasi Videm pri Št. Janžu na Dolenjskem.

Požar uničil zalogo kolarskega lesa. Dne 17. maja zjutraj je uničil požar na Jami pri Žužembergu posestniku Špelkotu šupo in zalogo kolarskega lesa. Iz neznanega vzroka nastali ogenj je napravil škode za 7000 Din.

Enega najbolj drznih zagrebških vlomilcev in uzmovičev so aretirali v Ljubljani in ga odpeljali v Zagreb na odgovor. Gre za aretacijo nekega orjaškega Lauferja, ki je priznal 35 najbolj drznih vlomov. Laufer je hodil okrog kot nobel gospod, ki pa je bil ponočni vlomilec. Ker je dober plezalec, je obiskal izbrane žrtve kar z ulice, po žlebih v nadstropja, odkoder je izginjal pri oknih na strehe in od tam po žlebih zopet na trda tla.

Angel varuh. Dekletce krojača Gliha v Žužemberku je zašlo pri igranju pod konje, ki so vlekli s težkimi hlodi naložen voz. Očividci trdijo, da je konj stopil otroku pri padcu na hrbet in ga je potegnil hlapec izpod vprege v prepričanju, da je deklece smrtno zdrobljeno. Pozneje je ugotovil zdravnik le neznatne potplutbe.

Prve orglje na električni pogon v Jugoslaviji je dogradila znana mariborska tvrdka Josip Brandl. V Varaždin poslane orglje imajo 28 register s 1964 piščalkami. Strokovnjaki so se izrekli o delu zelo pohvalno in je tvrdki častitati k res izrednemu napredku.

»Sveta birma«, pouk za birmance, za starše birmancev in za botre, je zelo priročna spominška knjižica na sv. birmo. Stane samo le 3 Din. Naroča se v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Ako kupiš v prodajalni Ivan Trpin, manufakturna trgovina v Mariboru, Vetrinjska ulica 15, **dobiš koledar »Slovenskega gospodarja«** zastonj.

Samo 86 Din par moških ali ženskih čevljev, garantiranih iz samo pristnega usnja. **Stormec-ki — Celje.**

Ljubljanski velesesem. Med mnogimi našimi gospodarskimi ustanovami ima zelo važno vlogo za napredek domače industrije, obrti in trgovine Ljubljanski velesesem, ki je že dokončal 12 let svojega plodonosnega dela za naše narodno gospodarstvo. Letos bo prirejen XIII. Ljubljanski velesesem od 3. do 12. junija. Razstavnici prostori so že zasedeni po tvrdkah najrazličnejših panog. Tako bo tudi ta velesesem navzlic težkim časom najvernejša slika ekonomskega stanja naše države in najkompetentnejše merilo pulziranja vseh gospodarskih panog naše države. Močna udeležba našega gospodarstva na tem velesesemu je ponoven dokaz, kakšna važnost se polaga na Ljubljanski velesesem in kako je upoštevan. Velesesem bo obsegal v glavnem sledeče: kovinska in strojna industrija, fina mehanika, Radio in elektrotehnika, Bicikli, vozovi, Lesna industrija, korbarstvo, ščetarstvo, igrače, Klobuki, čipke, Krzno, Papir in pisarniške potrebščine, Kemična industrija in industrija živil. Razno. Specialne razstave: pohišstvo, poljedelski stroji, tekstilno blago, usnje ter konfekcija usnja, perutnina in kuncji, razstava fotografskih potrebščin, tujski promet Dolenjska, živali in rastlinstvo v stanovanju, razstava društva aranžerjev izložb. Razstava male obrti. — Posetniki imajo na podlagi sejemске legitimacije polovično vožnjo na železnici. Legitimacije se dobe pri vseh večjih denarnih zavodih, župnih in občinskih uradih, podružnicah Kmetijske družbe, biletarnah Putnika in večjih postajah v Dravski banovini.

Zapojmo na glas!

Za cerkveno ljudsko petje — tudi notel

Skoro vse župnije že imajo pesmarico za ljudsko petje. Ta pesmarica obsega besedilo pesmi. Onim, ki te pesmi učijo in onim, ki znajo tudi na note peti, pa je potrebna pesmarica z notami. Razmeroma največ, skoraj polovica pesmi, ki so v cerkveni ljudski pesmarici, pa je na notah v knjigi:

Kvišku srca. Ker itak ne boste vseh 100 pesmi naenkrat učili, zato bo ta knjiga vsem zadostovala. »Kvišku srca« stane broš, Din 12.— in vezano Din 20.— ter se naroča v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Za ljudsko petje šolarjev vam nudimo na razpolago note v molitveniku »Priatelj otroški«. V tem molitveniku so sledeče pesmi na notah: 1. in 2. Jezus male, 3. Vsi ponižno, 4. in 5. Pred Bogom, 6. O angelci, 7. Oče večni, 8. Tebe molim, 9. Tu v kruhu vse svetosti, 10. Presveto srce, 11. Usmiljeni Jezus, Marijine: 12. Marija, mati ljubljena, 13. Ljubezen do Marije (Veš, o Marija), 14. O brezmadežna, 15. Marija pomočnica, 16. O Marija, naša mati, 17. Izre Marijino, Razne: 18. Prelapa blija, 19. Sveti Alojzij, 20. Sv. Ciril in Metod, 21. Zahvalna, 22. Papeška himna. Marsikje bi za začetek zadostovala ta knjižica za upeljavo splošnega cerkvenega ljudskega petja, ne samo šolarskega. Tudi je ta pot marsikje edina, po kateri boste prišli do ljudskega petja, da začnete z mladino. Prosimo zato vse gg. katehete, da skrbijo zato, da bo šolska mladina pri mašah pela tudi med poličnicami. Cena tem knjižicam je: broš, 2 Din, vez Din 5.50 in 7.50 ter se naroča v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Cerkveni zbori naj ljudsko petje posebno gojijo! Ljudsko petje ne bo delovanja cerkvenih pevskih zborov popolnoma nič motilo, nasprotno, imeli bodo časa na temeljite priprave — posebne ritiki in domače cerkvene koncerte, na katerih boste mogli dobiti tudi kaj sredstev za stroške, ki jih imate z notami itd. Cerkveni pevci in pevke naj z ljudstvom ne pojo s kora, ampak gredo v cerkev, sredi med ljudi z notami v rokah in tako opogumijo one, ki si sami ne upajo začeti v cerkvi peti.

poto srce Kopassisa, ki jo je pozneje tudi poročil. Kot soproga zapupnika Abdul Hamida se je tudi ona veselila sultanove zaupljivosti. Leta 1908 je bil proglašen Kopassis za princa na otoku Samos. S tem je postal vladar otoka in odgovoren edino še sultanu. Njegovo vladanje je nehalo, ko so se polastili otoka leta 1912 Grki ter odstavili tega princa, čeravno je bil grškega pokolenja. Kopassis je pribežal s svojo ženo v Carigrad, kjer je kmalu za tem umrl. Zadnja princeznja otoka Samos, ki ni mogla preboleti smrti moža, se je preselila kot bogatašinja na Dunaj. Ko je umrla, je

Pred dvema mesecema pa sem dobil vest, da moja mati ni več prav zdrava. Ves v skrbeh sem se odpeljal v Evropo, v vednem strahu, da pridem prepozno, da bo moja mati že mrtva. Prišel sem prav do svoje rodne vasi. Moj Bog, kako te gane, če prideš iz velike, pisane daljave v tako majhno, skrito, ljubko gnezdece!

Bil je meglen večer, ko sem šel proti vasi. Med potjo sem srečal kmeta Medena. Ni me poznal; videl sem, da se me boji. Imel bi pač vzroka dovolj, da bi se me bal. Ali ni bil on tisti, ki je na plesni večer strgal z mene, ki sem se pravkar vrnil z vojne, obleko časti in mi jo ko umazano cunjco vrgel pred noge? Javno, pred domačini, za katere sem se boril in krvavel?

O, niso bile lepe misli, ki sem jih gojil do Medena, ko sem hodil proti domu, odkoder sem bil pregnan. V deželi vročekrvnih Brazilijancev bi tak sovražnik ne bil ostal živ ponoči na cesti, v megleni, hladni domovini pa je odšel zdrav domov. Pustil sem ga. Naenkrat nisem čutil nobene prave moči v sebi. In tako sem stopil v Blažunovo krčmo.

Saj veste, da je čeljustač. Toda ni neumen. Prebiral je po mojem izpremenjenem obrazu, in ravno toliko, da me ni spoznal. Ko sem ga s tesnobo v srcu vprašal, če Bogatčevka še živi, mi je potrdil, da živi še, in tedaj se mi je odvalil kamen od srca.

Tudi o nadgozdarjevi hčeri sem vse izvedel. Šel sem nato iz gostilne proti vasi, ker sem vedel, da bo gledal Blažun za menoj; nato pa sem zavil po hribu in prišel do mlina.

Mesec je bil razgal meglene oblake in videi sem pred seboj v dolini vas, ki je bila nekoč moj dom. Oh, kje je bila tedaj Brazilija? Kako neskončno je bila majhna ta velikanska dežela Brazilija in kako malo mi je je bilo mar! Vse, kar sem še vedel o svetu in pokrajini, je bila ta mala domača vas.

In glejte, v to domačo vas nisem smel.

Sedel sem pri mlinu. Ko sem zagledal v dolini očetovo hišo, sem nenadoma čutil velike bolečine, kar naenkrat sem bil bolan. Doma v hiši je bila luč. Hotel sem planiti kvišku in hiteti dol, pa se nisem mogel vzdigniti. Sedel sem s

Vsi delujmo za ljudsko petje v naših cerkvah, da bo naša molitev dvojna molitev, da bo naša molitev naše notranje veselje, ki bo nam posebno v današnjih težkih časih pomoč in krepcilo. V vsaki župniji naj poseben odbor z domačim duhovnikom in organistom vzame štvor v roke, da bo kmalu po naših cerkvah veselega petja, v naših dušah pa tolažba in miru!

Dva primera spretnega govorjenja iz trebuha.

Ako pravimo, da zna kedo govoriti iz trebuha, dotični ne izpušča svojih glasov iz trebušnih votlin, ampak le bolj globoko iz goltanca. Spretnost trebušnega govora je prirojena, da se pa tudi priučiti z dolgotrajno vajo in po posebnih navodilih.

Trebušno govorjenje je bilo v posebni veljavi v srednjem veku. Takih spretničev se je tedajni svet bal, jih je imel za preroke in čarodeje, ki znajo klicati duhove. S trebušnim govorom še danes uganjajo mnogo sleparij spiritistov, ki se tudi skušajo zvezati z drugim svetom.

Tokrat hočemo v našem listu beležiti le dva primera spretnosti trebušnega jezika, ki sta vzbudila pred kratkim občo pozornost.

I.

V kotu vele mesta, pred stebrom za lepljenje plakatov, se je zbrala ljudska množica. Naenkrat udarijo ljudem na ušesa iz notrajnosti stebra slabejši kliči: na pomoč! Zbrani poslušajo vsi preplašeni, nekateri prislanjajo celo ušesa na steber. Čisto razločno čujejo: »Na pomoč, hitro, sicer se bom zadušil, zaprt sem v stebru.« Takoj pokličejo na odpomoč gasilce. Ljudje na cesti so v nepopisnem vznemirjenju ter se nekoliko oddahnejo, ko začnejo gasilci razdirati plakatni steber. Po nekaj minutah najhitrejšega in kar najbolj naporenega dela je steber narazen. Žive duše niso rešili iz notrajnosti, le transformatorji mestnega električnega

Iz vojne med Paragvajem in Bolivijo. Bolivijski konjeniki na poizvedovanju.

omrežja brnijo svoje brenčanje iz preostankov stebra ... Vse je razočarano, samo eden možki — trebušni govornik — se odstrani smeje iz sredine množice in stopi v voz mimovozečega tramvaja.

II.

Drug slučaj najnovejše trebušno-govorne spretnosti nam poroča o psičku, ki je znal na komaj vidne migljaje z roko pokimati z glavo, se je stresel ali pa tudi stal pri miru kakor hi bil prihit. Trebušni govornik je čul, da išče ravnatelj ameriškega cirkusa prav izredno številko za svoj program, katerega namerava izvajati po vele mestih čisto nanovo. Trebušnik se ni bil predstavil sam ravnatelju, ampak je samo vprašal v hotelu, kje da ta gospod večerja. Nato se je podal s svojim psičkom v označeno restavracijo. Na vrtu restavracije se je ponašal pes z vsemi mogočimi spretnostmi: letal je samo po prvih nogah, se prekobicaval

itd., ne da bi se bil njegov gospodar zmenil zanj. Ko je bila na ta način vzbujena pozornost vseh številnih gostov, se je postavil pes na zadnji nogi in rekel gospodarju: »Čuj, lačen sem, ker sem že preveč telovadil. Rad bi nekaj jedel.« Gospod se je mirno in brezbrizno ukvarjal z večerjo in le rekel: »Pozneje. Ko bom jaz povečerjal, bom naročil tudi zate. Sedaj pa le lepo tiho bodi!« Psiček je godrnjal nekaj nerazumljivega, nato je zopet spregovoril: »Ah, tak je vedno tvoj izgovor, in konečno mi vržeš le nekaj kosti, katerim sam nisi kos. Tako brezobzirnega in nadaljnega postopanja si ne bom pustil več dopasti.« Ravnatelja cirkusa, ki je sedel pri sosedni mizi, je lomil smeh in je takoj nastavlil trebušnega govornika s »čudežnim« psičkom pri svojem podjetju proti znatni mesečni plači.

*

hrbtom naslonjen na mlin, kakor človek, ki nima veliko življenskih moči več v sebi. To je bila torej vas. Vsako streho sem poznal. Strašno mi je bilo, ko sem zopet zagledal Colnarjevo hišo, kjer se nahaja tisti prekleti studenec. Okrog starega cerkvenega stolpa je predel mesec svojo bleščečo obleko. Tam, v njegovem vznožju, je ležala moja sestra Katrica.

Doma v hiši je ugasnila luč.

Sedaj je mati odšla spat.

Nisem mogel več sedeti. Skočil sem po koncu in začel teči, pa ne morda proti materini hiši, ne, proč, proč, ne da bi se ozrl, čez polja do kolo dvora. Po najkrajši poti sem se peljal do Hamburga. Že sem stal v pisarni za potnike, da bi si kupil vozni listek v Brazilijo, tedaj pa mi je postalo tako slabo, da sem omahovaje odšel na cesto. V hotelu sem se zavedel, da ne morem odpotovati, predno ne bom videl svoje matere, da ne morem vnovič kar tako pobegniti od doma. Peljal sem se nazaj do glavnega našega mesta.

In sedaj prihajam s prošnjo, dragi gospod učitelj. Ali boste tako prijazni, da mi pripeljete mojo mater semkaj? Blažun mi je povedal, da ste še krepki in zdravi. In ker ste upokojeni, imate čas. Trošek za pot vam prilagam v tem pismu. Ali mi boste pripeljali mater? Domov ne morem priti več.

Če mislite, da bi bila za mojo mater ta pot predolga in da bi ji hrušč in trušč velikega mesta škodovala, potem pa določite vi — prosim — mirnejši kraj. Čakal bom, da pridete z materjo; roka pa ne stavljam nobenega.

Andrej Bogatec.

Dalje sledi.

Nov vozni red

veljaven od 15. maja 1933

se dobi v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru. — Cena Din. 2.—.

bila stara 78 let. Na nagrobnem spomeniku na dunajskem mirodvoru so na njeno željo uklesane besede: »Helena Kopassis, zadnja princezinja otoka Samos. Živela je spominu na svojo ljubezen.«

Naročite za fante,

ki se odpravljajo k vojakom, knjižico:

Moj tovariš.

Molitvenik za mladeniče in še zlasti za vojake.

Cena z rudečo obrezo 16 Din, z zlato obrezo 18 Din Po pošti 1 Din več.

Tiskarna sv. Cirila Maribor.

